www.wsws.org

ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය

හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ ප්‍රකාශනය

විප්ලවවාදී සමාජවාදී ක්‍රියාමාර්ගයකින් පකිස්ථාන කම්කරුවන් සන්නද්ධ කරනු

Arm Pakistani workers with a revolutionary socialist program

හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ පකිස්ථාන ශාඛාව ගොඩනගනු!

Build the Pakistani section of the International Committee of the Fourth International!

තුන්වන කොටස

මාක්ස්වාදී හඬ ප්‍රකාශය

2011 ජනවාරි 05

හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ (හජාජාක) ඉදිරිදර්ශනය සමඟ එකඟත්වය පලකරන හා එය සමඟ එක්ව සමාජවාදී විප්ලවයේ ලෝක පක්ෂය ලෙස හජාජාක ගොඩනැඟීමට එක්වන, පකිස්ථාන කන්ඩායමක් වන මාක්ස්වාදී හඬ ප්‍රකාශනයේ තුන්වන සහ අවසාන කොටස ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය විසින් මෙහි පලකරනු ලබයි.

මාක්ස්වාදී හඬ ප්‍රකාශනය, පකිස්ථාන හා දකුනු ආසියාවේ කම්කරුවන් සඳහා විප්ලවවාදී ඉදිරිදර්ශනයක් විස්තාරනය කිරීමෙහිලා වැදගත් ඉදිරි පියවරක් නියෝජනය කරයි. දකුනු ආසියාවේ කම්කරු පන්තියෙහි අත්‍යවශ්‍ය මූලෝපායික අත්දැකීම් පිලිබඳ විශ්ලේෂනයක් මත පදනම් වෙමින් එය, පකිස්ථාන කම්කරුවන් සිය අරගල නොනවතින විප්ලවයේ මූලෝපාය මත පිහිටුවා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය පෙන්වා දෙයි.

ලෝසවෙඅ අපගේ පකිස්ථාන පාඨකයින්ගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, මාක්ස්වාදී හඬ ප්‍රකාශය අධ්‍යයනය කරමින් ද එය බෙදාහරිමින් ද ඔබගේ අදහස් හා ප්‍රශ්න අපවෙත ඉදිරිපත් කරමින්, පකිස්ථාන කම්කරුවන්ගේ විප්ලවකාරී සමාජවාදී පක්ෂයක් ගොඩනැඟීම සඳහා ඉදිරිදර්ශනයක් හා ක්‍රියාමාර්ගයක් විස්තාරනය කිරීමට දායක වන ලෙසයි.

නොනවතින විප්ලවය අද

නොනවතින විප්ලවය වනාහි ධනවාදයේ ද සමාජවාදය සඳහා අරගලයේ ද කම්කරු පන්තියේ ද ගෝලීය ස්වභාවයෙන් පැන නගින ඒකාබද්ධ ලෝක විප්ලවීය සංකල්පයකි. බොල්ශෙවික් පක්ෂයේ නායකත්වය ලත් රුසියානු කම්කරු පන්තිය දුප්පත් ගොවි ජනතාව සමග සන්ධාන ගත ව ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය ඉදිරියට ගෙන යාමේ අරමුනින් බලය අල්ලා ගැනීම මගින් මුදුන් පත් වූ 1917 රුසියානු විප්ලව දෙක මගින් සනාථ කරන ලදි. ට්‍රොට්ස්කි අවධාරනය කල පරිදි වර්තමාන යුගයේ දී සමාජවාදී විප්ලවයෙන් වෙන්ව හෝ ස්වාධීනව හෝ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයක් පැවතිය නො හැකි ය. පසුගාමී සහ පීඩිත රටවල ප්‍රජාතන්ත්‍ර සහ ජාතික කර්තව්‍යයන් ඉෂ්ට කල හැකි වන්නේ කම්කරු පන්ති විප්ලවය ද එය ලොව පුරා පතුරුවාලීම ද තුලින් ම පමනි.

ලෝක සමාජ ආර්ථික වර්ධනය ද පන්ති අරගලය ද පරීක්ෂා කිරීම මගින් ට්‍රොට්ස්කි නො නවතින විප්ලව න්‍යායේ මෙසේ පැහැදිලි කලේ යඃ යටත් විජිත රටවල ද වෙනත් කල්ගත වූ ධනේශ්වර සංවර්ධනයකින් යුතු වූ රටවල ද ධනපති පන්තිය ධනවාදයේ හිමිදිරියේ බටහිර යුරෝපයේ සහ උතුරු ඇමරිකාවේ ධනේශ්වරය ඉටු කලා වූ විප්ලවකාරී භූමිකාව යලි ක්‍රියාත්මක කිරීමට අසමත් ය. එය ඉපදී තිබෙන්නේ උවමනාවට වඩා කල්පසුව ය. යටත් විජිත රටවල ධනේශ්වරය අධිරාජ්‍යවාදය මත උවමනාවට වඩා රැඳී පැවතීමත්, කම්කරු පන්තියට බොහෝසෙයින් බිය වීමත්, එහි සම්පත් සීමා සහිත වීමත් නිසා දහහත් වන දහඅට වන සහ දහනම වන ශතවර්ෂවල ධනේශ්වරයේ ආරම්භක සමය සමග ඓතිහාසිකව සම්බන්ධ වූ කර්තව්‍යයන් - විශාල ඉඩම් හිමියන් සතු ඉඩම් කැබලි වලට කඩා බෙදා හැරීම, ජාතික ඒකාබද්ධතාවය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිහිටුවීම - ඉටු කිරීමට අවශ්‍ය වූ විප්ලවවාදී අරගලය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා අසමත් ය. මෙවන් රටවල ධනේශ්වරය අනිවාර්යයෙන් ම කරන්නේ තමන්ගේ ම පන්ති වරප්‍රසාදයන් රැක ගැනීම සඳහා අධිරාජ්‍යවාදය සහ ප්‍රතිගාමිත්වය සමග පෙල ගැසී ගැනීම ය.

කෙසේ වෙතත් එම ඓතිහාසික සන්තතිය ම බිහි කර තිබෙන කම්කරු පන්තිය නූතන කර්මාන්තය සහ ප්‍රවාහනය තුල එය ඉටු කරන තීරනාත්මක භූමිකාව නිසා ද ලෝක කම්කරු පන්තිය සමග තමන්ට පවත්නා ඓන්ද්‍රිය සම්බන්ධතාවය නිසා ද සිය සාපේක්ෂක පරිමාව ඉක්මවා යන අතර එහි පන්ති අවශ්‍යතාවයන් පවතින්නේ සියලුම පීඩිතයන් අධිරාජ්‍යවාදයට සහ ධනවාදයට එරෙහිව මෙහෙයවා ගැනීමේ ය.

මෑත දශකවල දී ආසියාව තුල ලාභ ශ්‍රම නිෂ්පාදනය ප්‍රසාරනය වීම ද එහි විපාකයක් වශයෙන් ධනේශ්වර සමාජ සබඳතා ශක්තිමත් වීම ද කම්කරු පන්තිය දැවැන්ත ලෙස ප්‍රමානයෙන් වර්ධනය කර ඇති අතර එම පන්තියේ විප්ලවීය විභවය ඉමහත් ලෙස දියුනු තියුනු කරමින් ප්‍රජාතන්ත්‍ර කර්තව්‍යයන් විසඳාලීම ධනේශ්වර දේපලට එරෙහි ප්‍රහාරය ද සමාජවාදය සඳහා අරගලය ද සමග වඩාත් සමීපව ඒකාබද්ධ කර ඇත.

බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග ජාවාරමකට යමින් ඉන්දියාව බෙදීමට ද එමගින් දකුනු ආසියාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවය ලොප් කර දැමීමට ද ක්‍රියාත්මක වූ එවකට බලයට ඉව අල්ලමින් සිටි ඉන්දියානු සහ පකිස්ථානු ධනේශ්වර පන්තීහු නිශේධනාත්මක ආකාරයකට නොනවතින විප්ලවය තහවුරු කරලූහ. ට්‍රොට්ස්කි 1939 දී දෙවන ලෝක මහා යුද්ධය පුපුරා යාමට සති කීපයකට පෙර ඉන්දියානු කම්කරුවන්ට ලියූ විවෘත ලිපියක් මගින් ඉන්දියානු ස්ටැලින්වාදීන් ධනපතියන් ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ ඓතිහාසික උරුමක්කාරයන් යයි කියාපාමින් කම්කරු පන්තිය ඉන්දියානු ජාතික කොන්ග්‍රසයට බැඳ දැමීම හෙලා දුටුවේ ය.

"ඉන්දියානු ධනේශ්වරය විප්ලවවාදී අරගලයකට නායකත්වය සැපයීමට අසමත්" යයි ට්‍රොට්ස්කි තහවුරු කලේ ය. "ඔවුහු බ්‍රිතාන්‍ය ධනවාදය සමග සමීපව බැඳී එය මත රැඳී සිටිති. තමන්ගේ ම දේපල නැති වෙතැ යි බියෙන් ගැහෙති. ඔවුහු ජනතාවට බියෙන්

වෙවුලති. ඔවුහු කුමන වියදමක් මගින් හෝ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදය සමග සම්මුතියක් ගැසීම අරමුනු කර ගනිමින් ඉහලින් ප්‍රතිසංස්කරන ලැබෙතැයි අපේක්ෂා දල්වා ඉන්දියානු ජනතාව රැවටීමට උත්සාහ කරති. මෙම ධනේශ්වරයේ නායකයා සහ අනාගත වක්තෘ ගාන්ධි ය. ඔහු බොරු නායකයෙකි. ව්‍යාජ අනාගත වක්තෘවරයෙකි!

“...බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදයට ද දේශීය ධනේශ්වරයන්ට ද එරෙහි අරගලයක් මගින් දසලක්ෂ සංඛ්‍යාත ගොවියන් පුබුදුවා බලමුලු ගන්වා අරගලයට ගෙන ඒමට සමත් වූ නිර්භීත විප්ලවීය කෘෂිකාර්මික වැඩපිලිවෙලක් ඉදිරිපත් කිරීමට සමත් වන එකම පන්තිය නම් කම්කරු පන්තිය යි. ඉන්දියානු විප්ලවය අවසාන ජයග්‍රහනය කරා ගෙන යාම සහතික කරන්නා වූ එකම අවංක විශ්වසනීය සන්ධානය කම්කරුවන්ගේ සහ දුප්පත් ගොවියන්ගේ සන්ධානය පමනක් ම ය”.

සෝවියට් සංගමය තුල කම්කරු පන්තියෙන් බලය උදුරා ගෙන “තනිරටේ සමාජවාදය” නාමයෙන් ජාත්‍යන්තර ධනේශ්වරය සමග සාමයක් ඇති කර ගැනීමට උත්සාහ කල සෝවියට් ස්ටැලින්වාදී නිලධරය අවධි දෙකේ විප්ලවය පිලිබඳ මෙන්ෂෙවික් න්‍යාය යලි පන ගන්වා සූත්‍ර ගත කලේ ය. කම්කරු පන්තිය ධනපති පන්තියට යටත් කිරීම යුක්තිසහගත කොට පීඩිත ජනතාවට නායකත්වය දීම ධනපති පන්තියට දෙන මෙම න්‍යාය බලය සඳහා ධනපති පන්තියට පවත්නා අයිතිය පිලිගනී. ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ ඓතිහාසිකව නීර්නිත නායකයා ධනපති පන්තිය යයි ද නො විසඳන ලද දැවෙන ප්‍රජාතන්ත්‍ර ප්‍රශ්නයන් ඉතුරුව තිබීමෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ සමාජවාදය සඳහා තත්වය තාම මෝරා නැතෙයි ද කියාපාමින් මෙම පිලිවෙත අනුව යන විවිධ ස්ටැලින්වාදී කොමියුනිස්ට් පක්ෂ දශක ගනනාවක් තිස්සේ ධනේශ්වරයට දේශපාලන ආධිපත්‍යය පවරා දී කම්කරු පන්තිය අනිවාර්යයෙන් ම පාවා දුන්හ. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් මහා ව්‍යසන මාලාවක් ඇති විය: 1927 චීනය, 1930 ගනන්වල ස්පාඤ්ඤය, 1953 දී සහ 1979 දී ඉරානය සහ 1965 දී සුහර්තෝ නායකත්වය විසින් වාමාංශිකයන් ඝාතනය කිරීම ඊට ඇතුලත් ය. මෙය නිමක් නැති ලැයිස්තුවකි.

පකිස්ථානයේ සහ දකුනු ආසියාවේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ කර්තව්‍යයන් සාක්ෂාත් කරනු ලබනු ඇත්තේ ධනේශ්වරයේ හෝ එහි කිසියම් කොටසක් හෝ සමග සන්ධානයක් මගින් නො ව ධනේශ්වරයට සහ ධනේශ්වර සමාජ පර්යායට එරෙහි විප්ලවවාදී අරගලයක් තුලිනි. ධනේශ්වර පන්තිය අධිරාජ්‍යවාදයට යටත් වී සිටින ආකාරය ද මහජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අවශ්‍යතාවයන් ධනේශ්වරය විසින් නොතකා හැරීම ද තමාගේ ම පන්ති අවශ්‍යතාවයන් සඳහා යෙදෙන දීන ප්‍රයත්නය ද එලිදරව් කරමින් මහජනතාවගේ විමුක්තිදායකයා ලෙස ද ගොවි ජනතාව සමග විප්ලවීය සන්ධානයක නායකයා ලෙස ද කම්කරු පන්තිය ඉදිරියට එනු ඇත්තේ ධනේශ්වරයේ දේශපාලන බලපෑමෙන් මහජනතාව නිදහස් කර ගැනීමට කරන්නා වූ නො නවතින අරගලයක් මගින් පමනි. කම්කරුවන්ගේ සහ ගොවියන්ගේ ආන්ඩුවක් විප්ලවීය ප්‍රජාතන්ත්‍ර පියවරයන්, විශේෂයෙන් ම ඉඩම් අයිතිය සමූලව පරිවර්තනය කිරීම ද මහා ධනපතියන්ගේ දේපල අල්ලා ගැනීම සහ වෙනත් සමාජවාදී පියවරයන් ද ඒකාබද්ධ කොට ධනපති ක්‍රමය අවසන් කර දැමීම සඳහා ලෝක කම්කරු පන්තිය ඒකාබද්ධ කිරීමට කර ගෙන යන්නා වූ අරගලයක මූලෝපාය, තම වැඩකටයුතුවල හරි මැදින් තබනු ඇත. අධිරාජ්‍යවාදයෙන් සහ ධනේශ්වර සූරාකෑමෙන් නිදහස් වීම දකුනු ආසියාවේ ද මුලු භූගෝලය හරහා ද මහජනතාවගේ ගැටලුවලට කල්පවත්නා වූ විසඳුමක් සම්පාදනය කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වූ පූර්ව කොන්දේසිය වන්නේ ය; එය සාක්ෂාත් කර ගත හැක්කේ ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය තුලින් ම පමනි. ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය වනාහි ජාතික කරලියෙන් ඇරඹී ජාත්‍යන්තරව හෝ නො නවතින පරිද්දෙන් විකසනය වෙමින් මුලුමහත් ග්‍රහලෝකය මත නව සමාජයේ අවසන් ජයග්‍රහනය අත් කර ගන්නකි.

දකුනු ආසියාවේ සමාජවාදී එක්සත් සමූහාන්ඩුවක් සඳහා

පකිස්ථානයේ සහ ඉන්දියාවේ කම්කරුවන්ට මූලෝපායාත්මක පරම අවශ්‍යතාවයක් වන්නේ 1947 බෙදීම පරදවා තම බලවේග ඒකාබද්ධ කර ගනිමින් සිය පොදු සතුරා වූ උපමහාද්වීපයේ උනුන් කා කොටා ගන්නා ජාතික ධනපති පන්තීන් ද ලෝක අධිරාජ්‍යවාදය ද යන මේ සියල්ලට එරෙහිව සිය අරගලය ඒකාබද්ධ කර ගැනීම ය. න්‍යෂ්ටික යුද්ධයක් වන්නට හොඳටම ඉඩ ඇති සිව්වන ඉන්දු-පකිස්ථාන යුද්ධයක තර්ජනය අහෝසි කර දැමීමට ද ප්‍රජා ගන වර්ගවාදයේ නස්පැත්තිය මුලිනුපුටා දැමීමට ද වැඩ කරන ජනතාවගේ ආසක්තයන් අරමුනු කොට කෙරෙන්නා වූ සහේතුක සහ සාධාරන ආර්ථික සංවර්ධනයක් අත් කර ගැනීම ද නැතුවම බැරි කරුනක් නම් 1947 දී ජාතික ධනේශ්වරය සහ අධිරාජ්‍යවාදය විසින් අටවන ලද ප්‍රතිගාමී රාජ්‍ය පද්ධතිය පෙරලා දමා උපමහාද්වීපයේ මහජනතාවන් දකුනු ආසියාවේ එක්සත් සමාජවාදී සමූහාන්ඩුවක් තුල ඒකාබද්ධ කිරීම ය.

ඉන්දියාවේ සහ පකිස්තානයේ ධනපති පන්තීහු තමන්ගේ රාජ්‍යය සමන්විතවන අනේක ජනවාර්ගික කන්ඩායම් අතර සැබෑ සමානතාවයක් තහවුරු කිරීමට සම්පූර්නයෙන් ම අසමත් බව ඔප්පු කොට ඇත. 1947-48 දේශපාලන තුවාල අද වන විට තව තවත් කුනු වී ඔඩු දුවා තිබේ. ඉන්දියාවේ ද ශ්‍රී ලංකාවේ ද බංග්ලාදේශයේ ද පකිස්තානයේ ද ධනපති පන්තිය ප්‍රජාගන වර්ගවාදී ජාතිකවාදී භේද අවුලුවා ඒවා තම දේශපාලනික සහ දෘෂ්ටිවාදාත්මක ආධිපත්‍යයේ අත්‍යන්ත කොටස් ලෙස යොදා ගෙන ඇත. මෙය අනෙක් අතට නිමක් නැති ජනවාර්ගික ජාතිවාදී සහ බෙදුම්වාදී ව්‍යාපාරයන් පැන නැගීමට සරුබිමක් සකසා දී ඇත. මෙම ව්‍යාපාර සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ සමාජ-ආර්ථික දුක්ගැනවිලි ප්‍රයෝජනයට ගනිති. එහෙත් ඔවුන් ඉදිරිපත් කරන ජාතිකවාදී හුදෙකලාවාදී වැඩපිලිවෙල කිසිසේත් ම දකුනු ආසියාවේ කම්කරු පන්තියේ උවමනාකම් සමග සැසඳෙන්නේ නැත. යම්හෙයකින් ඉන්දියානු උපමහාද්වීපය කැබලිතිවලට කැඩී ගිය හොත් හෙවත් බෝල්කනීකරනය වුව හොත් එය අධිරාජ්‍යවාදී අතපෙවීමට ද මර්දනයට ද ඉඩකඩ වැඩිකර දෙමින් කම්කරු පන්තිය ඒකාබද්ධ කිරීමට තවතවත් බාධාවන් ඇති කරමින් තවත් ජනවාර්ගික දේශපාලන සට්ටන ආයතනගත කරනු ඇත.

මෙම ජාතික බෙදුම්වාදී ව්‍යාපාර විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන්නේ තමන්ට ම අයත් වූ ජනවාර්ගික රාජ්‍යයන් පිහිටුවාගෙන තමන්ට ම තවතවත් පොහොසත් වී ගැනීමට සහ සූරාකෑම උග්‍ර කිරීමට වැඩ සලසා ගැනීමට ධනේශ්වරයේ විවිධ කොටස් අතර පවත්නා අවශ්‍යතාවයයි. ඔවුහු මෙමගින් ජාත්‍යන්තර ප්‍රාග්ධනය සමග ජාවාරම්වලට එලඹීමට බලාපොරොත්තු වෙති. මෙම බෙදුම්වාදී දේශපාලනය යොමු වී ඇත්තේ 1947-48 දී දකුනු ආසියාවේ පිහිටුවනු ලැබූ ප්‍රතිගාමී ජාතිකවාදී රාජ්‍ය පද්ධතිය පෙරලා දැමීමට නො වේ. ඒ වෙනුවට ඔවුන් අරමුනු කර ගන්නේ ඒ ඒ රාජ්‍යයන් ආධිපත්‍ය දරන්නා වූ ධනේශ්වර කන්ඩායම් මතම බොහෝ විට සන්නද්ධ නැගිටීම් මගින් ද ධනේශ්වර මහ බලවතුන්ගේ අනුග්‍රහය මගින් ද බලපෑම් කොට පවත්නා දේශසීමා යලි සකස් කොට අනා කලතා තමන්ට වාසියක් සලසා ගැනීමට ය. “බලූකිස්තානය බලූකින්ට”, “කරච්චිය මුජාහීර්වරුන්” සහ “සින්ද් ප්‍රදේශය සින්දිවරුන්ට” යනාදී සටන් පාඨ අවුස්සාලමින් වැඩ කරන මෙවන් ව්‍යාපාර “පිටත්තර” ජනවර්ගයන්ට අයත් කම්කරුවන් සහ පීඩිත ජනතාව ජාත්‍යොත්තමවාදීව හෙලා දකිමින්, ප්‍රචන්ඩ ක්‍රියාවල යෙදෙමින්

අධිපති කන්ඩායම්වල වාසි සහගත වූ භාෂා සහ පුරවැසි නීති තහවුරු කර ගැනීමට මාන බලති.

හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව පැහැදිලි කර ඇති පරිදි:

“ඉන්දියාවේ හා චීනයේ ජාතික ව්‍යාපාරය අසමාන ජන කොටස්, අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහි පොදු අරගලයක් තුල ඒකාබද්ධ කිරීමේ ප්‍රගතිශීලී කර්තව්‍යය, - එය වනාහි ජාතික ධනේශ්වරයේ නායකත්වය යටතේ සාක්ෂාත් කල නොහැකි දෙයක් ලෙස ඔප්පු කෙරුනු කර්තව්‍යයකි - මතු කලේය. ජාතිකවාදයේ නව රූපය සූරාකන්නන්ගේ යහපත සඳහා, පවතින රාජ්‍යයන් බෙදා වෙන් කිරීමේ එල්ලය ඇතිව ජනවාර්ගික, භාෂාමය හා ආගමික පිලිවෙත් දිගේ බෙදුම්වාදය වගා කරයි. මෙවන් ව්‍යාපාර අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහි අරගලයක් සමග ගැටීවත් නැත. ඒවා මොනම අර්ථයකින් හෝ පීඩිත ජනතාවන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අභිලාෂයන් අන්තර්ගත කරගන්නේ වත් නැත. ඒවා කම්කරු පන්තිය බෙදීමට ද, පන්ති අරගලය ජනවාර්ගික, ප්‍රජාගනවාදී යුද්ධවලට අපසරනය කිරීමට ද උදව් වෙයි.”

දැනට ම දකුනු ආසියාව පුරා පැතිර පවත්නා අසංඛ්‍ය ජාතික දුක්ගැනවිලි ස්වාධීන ධනේශ්වර තන්ත්‍රයන් සහ ධනේශ්වර ජාතිකවාදය අසාර්ථකවීම තුල මුල්බැස පවතියි. ප්‍රජාතන්ත්‍ර විප්ලවයේ අනෙකුත් අසම්පූර්න වූ කර්තව්‍යයන් මෙන් ම සියලුම වර්ගවල ජාතික පීඩනය අහෝසි කර දැමීම ද ලෝක සමාජවාදී විප්ලවය සමග බැඳී පවතී. නොනවතින විප්ලවයේ ක්‍රියාමාර්ගය විසින් පෙන්නුම් කර ඇති පරිදි කම්කරු පන්තිය ධනේශ්වර පන්තිය සහ සුලුධනේශ්වර පන්තිය අතින් වැඩ කරන ජනතාවගේ නායකත්වය උදුරා ගත යුතු ය. මේ සඳහා ඔවුන් සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ද ජාතික සමානතාවය ද ස්වාධීනත්වය ද තහවුරු කල හැක්කේ වත්මන් ධනේශ්වර පර්යාය පෙරලා දැමීම තුලින් ම පමනකි ය යන්න තහවුරු කල යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය (කලින් විප්ලවවාදී කොමියුනිස්ට් සංගමය) දෙමල ජනතාවගේ ආරක්ෂාව සඳහා කර ගෙන ගිය ප්‍රතිපත්තියානුකූල අරගලය පකිස්ථානයේ කම්කරු පන්තිය විසින් අධ්‍යයනය කල යුතු ය. 1968 ආරම්භ කල තැන් පටන් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ ශ්‍රී ලංකා ශාඛාව කම්කරු පන්තියේ එක්සත්කම සහ දේශපාලන ස්වාධීනත්වය සඳහා අරගලයේ හදවත ලෙස සිංහල ජාත්‍යොත්තමවාදයට එරෙහි අරගලය පිහිටුවා ගත්තේ ය.

ශ්‍රී ලංකාවේ ධනපති පන්තිය ද එය විසින් පවත්වා ගෙන ගිය දශක තුනකට අධික සිවිල් යුද්ධය ද කෙරෙහි සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය විප්ලවවාදී පරාජකවාදී ආකල්පයක් දරා ඇත. එය ඉල්ලා සිටියේ ද දිගින් දිගට ම ඉල්ලා සිටින්නේ ද සියලු ශ්‍රී ලාංකීය හමුදා ද සන්නද්ධ බලකාය ද වහාම කොන්දේසි විරහිතව දිවයිනේ උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවලින් ඉවත් කර ගන්නා ලෙස ය. මෙම ඉල්ලීම වනාහී සිංහල සහ දෙමල කම්කරු පන්තිය ද පීඩිත ජනයා ද ධනේශ්වර පාලනයට එරෙහිව ශ්‍රී ලංකාවේ සහ ඊලම්හි එක්සත් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩුවක් සඳහා කෙරෙන සටනේ කොටසකි.

සිවිල් යුද්ධය පිලිබඳ වගකීම සිංහල ධනපති පන්තිය ද අධිරාජ්‍යවාදය ද විසින් දැරෙන බව අප්‍රතිහතව පැහැදිලි කර දෙමින් කම්කරු පන්තිය සහ දෙමල සුලු ජාතිය පීඩාවට ලක්කිරීම අතර පවත්නා සම්බන්ධතාවය පැහැදිලි කර දුන් සසප, ඒ අතර ම වර්ගවාදී යුද්ධයක් සහ ඉන්දියානු ආන්ඩුව සහ ජාත්‍යන්තර අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන් අතර රාජ්‍යතාන්ත්‍රික උපාමාරු මගින් උතුරු-නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල නව ධනපති ජාතික රාජ්‍යයක් ඇති කිරීමට එල්ටීටීඊ ය දැරූ ප්‍රයත්නයන්ට විරුද්ධ විය.

අන්තිමේ දී එල්ටීටීඊ සන්නද්ධ නැගිටීමේ අසාර්ථකත්වයේ මූලයන් මුල්බැස පැවැත්තේ එහි ආත්මාර්ථකාමී පන්ති අරමුනු තුල ය. සිංහල මහජනතාවට හෝ ජාත්‍යන්තර කම්කරු පන්තියට ආයාචනා කිරීමට එල්ටීටීඊ ය අසමත් විය. දිවයිනේ සමහර කොටස්වල එය පිහිට වූ පොලිස් රාජ්‍යය එන්න එන්න වැඩිවැඩියෙන් දෙමල ජනතාව විරසක කර ගත්තේ ය. මෙම අත්දැකීම විසින් යලිත් තහවුරු කර ඇත්තේ මහජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර ගත හැකි එකම මග නම් සමාජවාදී විප්ලවය බව ය.

දැන් පකිස්ථානු පාලක පන්තිය බලුකිස්තානය තුල තවත් සන්නද්ධ නැගිටීමකට එරෙහි ලේවැකි මෙහෙයුමක යෙදී සිටී. පකිස්ථානයේ දිලිඳුම ප්‍රාන්තයේ මහජනතාව මුහුන දී සිටින අති දිලිඳු තත්වයන් මුලුමනින් ම නො තකා කෙරෙන මෙම මෙහෙයුම් අනිවාර්යයෙන් ම පකිස්ථානු රාජ්‍යයට එරෙහි මහජන විරුද්ධත්වය සහ ප්‍රතිරෝධය උග්‍ර කරයි. වඩාත් පුලුල් ප්‍රාදේශීය ස්වයං පාලනයක් නැතහොත් ස්වාධීනත්වය ඉල්ලා මහා බලුකිස්තානයක් පිහිටවිය යුතු යයි ඉල්ලා සිටින බලුකි ජාතිකවාදීන් අත මහජනයා සඳහා මොන ම ප්‍රගතිශීලී විසඳුමක් වත් ඇත්තේ නැත. කම්කරුවන්ගේ සංවිධාන ජාතිවාදී පිලිවෙත් දිගේ බෙදාලීම මගින් ද පංජාබි, භාෂාරා සහ පෂ්තූන් කම්කරුවන්ට සහ වෙනත් සුලු ජාතික කම්කරුවන්ට ප්‍රචන්ඩ ලෙස පහරදීම් මගින් ද බලුකිස්තාන්වාදීන්ගේ ප්‍රතිගාමී ඉල්ලීම් තහවුරු කෙරේ. බලුකිස්තාන් විමුක්ති හමුදාවේ (**බීඑල්ඒ**) කථකයන් වන **බ්‍රහම්දාග් බුග්ටි** සහ **නවාග්ස්දා බියාර් මාරිගේ** ප්‍රකාශ පෙන්නුම් කර සිටින්නේ තමන් ඇමරිකානු මෙන් ම වෙනත් අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන්ට ද ආධාර කිරීමට සූදානම් බව ය. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය සහ වෙනත් අධිරාජ්‍යවාදී බලවතුන් 1999 දී නැටෝ සංවිධානය යුගෝස්ලාවියාවට විරුද්ධව කල යුද්ධය මගින් තම අනුග්‍රහය යටතේ කොසෝවෝ ප්‍රාන්තය ස්වාධීන රාජ්‍යයක් ලෙස පිහිටුවාලීම තමන්ට ද ස්වාධීන බලුකිස්ථානයක් පිහිටුවාගැනීමේ ආදර්ශයක් ලෙස **බීඑල්ඒ** නායකයන් විසින් ගෙනහැර දැක්වීම නපුරු ඇඟවුම් අන්තර්ගත කර ගනී.

1893 දී අටවන ලද ඩුරන්ඩ් රේඛාව පිලිගන්නා පකිස්ථානයේ රාජ්‍ය සීමා පෂ්තූන් ජනතාව දෙකට බෙදා ඇත. ඔවුන් එක්සත් කල හැකි, ඔවුන්ගේ ස්වාධීනතාවය අත්පත් කර ගත හැකි එකම මාවත නම් කම්කරු පන්ති පදනමක් මත පිහිටා අධිරාජ්‍යවාදය පරාජය කිරීම ය. ඇෆ්ගනිස්ථානයට එරෙහි එක්සත් ජනපද ආක්‍රමනයට සහාය දැක්වූ අවාමි ජාතික පක්ෂයේ පෂ්තූන් ජාතිකවාදියෝ මුලුමහත් ප්‍රදේශයම ලෙයෙහි ගිල්වීමට සහභාගි වූහ.

ප්‍රතිගාමී ඉන්දු-පකිස්තාන් රාජ්‍ය සට්ටනයේ දී කාශ්මීර ප්‍රශ්නය ඉටු කරන භූමිකාව නිසා කාශ්මීර ප්‍රශ්නය විශේෂ වැදගත්කමක් අත් කරගනී. ඉන්දියානු සහ පකිස්ථානු පාලක පන්තීන් දෙගොල්ලම විසින් කාශ්මීර ජනතාව අපයෝජනයට ලක්කර මර්දනයට පාත්‍ර කර ඇත. 1987 ප්‍රාන්ත රාජ්‍ය මැතිවරනයේ දී ඉන්දියානු රාජ්‍යය විසින් කරන ලද නිර්ලජ්ජිත ඡන්ද මගඩිය කාශ්මීරය තුල සන්නද්ධ නැගිටීමක් අවුලුවාලී ය. මෙම තත්වය තුල වහාම මැදිහත් වූ පකිස්ථානය සන්නද්ධ කැරලිකරුවන් අතර වඩාත්ම ප්‍රජාගනවාදී වූ ද ඉස්ලාම්වාදී වූ ද කොටස් තම පාලනයට නතු කර ගැනීම වඩාත් පහසු යයි ගනන් බලමින් ඒවා පෝෂනය කිරීමට කටයුතු කලේ ය.

ඉන්දු-පකිස්ථාන් රාජ්‍යයන් දෙකෙහිම ප්‍රතිවිරුද්ධ දේශසීමා ඉල්ලීමවලට කම්කරු පන්තිය අධිෂ්ඨාන සහගතව විරුද්ධ විය යුතු ය. නවදිල්ලිය සහ ඉස්ලාමාබාදය විසින් ඉදිරිපත් කෙරෙන සියලුම ඉල්ලීම් - කාශ්මීරය පකිස්ථානයට ඇතුල් කර ගැනීම වේවා,

කාශ්මීරයේ ඉන්දියානු ප්‍රාන්ත රාජ්‍යය ජම්මු සහ කාශ්මීර යනුවෙන් වර්ගවාදී පදනමක බෙදාලීම වේවා, - මෙම සට්ටනයේ පදනමේ පවතින ජනවර්ගවාදී පිලිවෙත්ම තව දුරටත් ඉදිරියට ගෙන යාමක් පමනි. මෙම සෑම පිලිවෙතකින් ම සිදු වනු ඇත්තේ තවතවත් සට්ටන හා ආතතීන් පැනනැගීම ය. වෙනම රාජ්‍යයක් සඳහා කාශ්මීර ජාතිකවාදීන් ඉදිරිපත් කර ඇති ඉල්ලීම්වලට කම්කරු පන්තිය මොන ම සහායක් හෝ දිය යුතු නැත. මෙය දකුනු ආසියාව තුල තවත් ධනේශ්වර රාජ්‍යයක් නිර්මානය කිරීමේ වැඩපිලිවෙලකි. ඉන්දියාව, පකිස්ථානය, චීනය හා ඇෆ්ගනිස්ථානය මායිම් කරගෙන රුසියාවට ඉතා ආසන්නව පිහිටි ස්වාධීන කාශ්මීරයක හු මූලෝපායික තත්වය විකුනා වාසි ගැනීමට හැකි යයි කාශ්මීර ප්‍රභුවේ කොටස් විසින් කරන ගනන් බැලීමකි.

මෙවන් වැඩපිලිවෙලක් යටින් පවතින්නේ කාශ්මීර ජනයා ප්‍රගතිශීලි පදනමක ඒකාබද්ධ කිරීම සහ වඩාත් පොදුවේ ගතහොත් දකුනු ආසියාවේ බහුවිධ ජනකොටස් අතර සාධාරන සම්බන්ධතා තහවුරු කිරීම කල හැකි වන්නේ ජර්ජර ධනේශ්වර පාලනයට එරෙහිව දකුනු ආසියාවේ එක්සත් සමාජවාදී සමූහාන්ඩුවක් සඳහා කරනු ලබන ඒකාබද්ධ කම්කරු පන්ති අරගලයක් මගින් ඉන්දු උපමහාද්වීපය බෙදාලීම අවසන් කොට පතුලේ සිට ඇති කරන එක්සත් භාවයක් තහවුරු කරලීමෙනි.

ඇෆ්පැක් යුද්ධයට ද ඇෆ්ගනිස්ථානය ආක්‍රමනය කිරීමට ද එරෙහි වනු! ඉස්ලාමාබාද් වොෂින්ටන් හවුල කුඩු කරනු!

ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය විසින් මධ්‍යම ආසියාවේ තම යුද්ධ මූලෝපායික තත්වය තව තවත් වැඩි දියුනු කර ගැනීම සඳහා තම නැටෝ සගයින්ගේ ද පකිස්තානු ධනපති පන්තියේ ද ආධාර ඇතිව කර ගෙන යන ප්‍රතිගාමී ඇෆ්පැක් යුද්ධයට කම්කරු පන්තිය දෘඩි සේ විරුද්ධ විය යුතු ය. සෝවියට් සංගමයේ පැවැත්ම හේතු කොට ගෙන 20 වන ශතවර්ෂයේ වැඩිමනත් කාලයක් ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදයට පිවිසී ගත නො හැකිවූ ද ලෝකයේ දෙවන තරමට විශාල අපනයනය කල හැකි තෙල් නිධි සහ වෙනත් අගනා සම්පත් තිබීම නිසා පමනක් නොව එක්සත් ජනපදයේ ලෝක ආධිපත්‍යයට අභියෝගයක් වීමට බෙහෙවින් ඉඩ තිබේ යයි සලකනු ලබන චීනයට, රුසියාවට හා ඉරානයට, ආසන්නව පවත්නා නිසා ද මෙම ප්‍රදේශය අත්පත් කර ගැනීමට වොෂින්ටනය සහ වෝල් වීදිය දැඩි උනන්දුවක් දක්වති.

බුෂ්ගේ සහ ඔබාමාගේ යුද ප්‍රචාර ප්‍රතිරාවය කරන පීපීපී (පකිස්ථාන ජනතා පක්ෂය) සහ පකිස්ථානයේ වෙනත් බංකොලොත් ලිබරල් ධනපති නියෝජිතයන් ඇෆ්පැක් යුද්ධය වනාහි ඉස්ලාමීය ප්‍රතිගාමීත්වයට එරෙහි යුද්ධයක් යයි ද එය - එක්සත් ජනපදය සඳහා යුද්ධයක් නොව පකිස්ථානය සඳහා යුද්ධයක් යයි ද ප්‍රචාරය කරමින් එම යුද්ධයට සහයෝගය ගොනු කිරීමට උත්සාහ කරති; එය "මධ්‍යස්ථ ඉස්ලාම්" ක්‍රමයක් සඳහා යුද්ධයක් යයි කියා සිටිති. මෙම තර්කය සනාථ කිරීම සඳහා තලිබාන් හා බැඳුනු සන්නද්ධ කන්ඩායම් විසින් කරනු ලබන විවිධ දූෂිත මුර්ග ක්‍රියා ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.

එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදය ද පාකිස්ථාන ධනේශ්වරය ද එහි යුද්ධ හා රහස් ඔත්තු තන්ත්‍රය ද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උදෙසා ක්‍රියාත්මක විය හැකි බලවේගයන්ය යන මිථ්‍යා මතය පකිස්ථානයේ මුලුමහත් ඉතිහාසය විසින් ම බොරු කරනු ලැබ ඇත. අඩසිය වසකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ එක්සත් ජනපදය පකිස්ථාන යුද්ධ හමුදාව සමග එක්ව කටයුතු කිරීමට සමත් වීමෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ, පකිස්ථාන හමුදා නිලධාරී මන්ඩලයම පකිස්ථානු ජනතාවගෙන් වෙන් වී ඔවුනට සතුරුව පිහිටා තිබෙන තරමයි. ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය පකිස්ථාන හමුදා ඒකාධිපතිත්වයන් මාලාවකටම පිටුබලය දී ඇති අතර එක්සත් ජනපද - පකිස්ථාන සන්ධානයේ සහ පකිස්ථානු රාජ්‍යයේ මුදුන් කනුව ලෙස හමුදාව පෝෂනය කර ඇත.

ඇෆ්පැක් යුද්ධය ඍජුව ම පැනනගින්නේ එක්සත් ජනපද අධිරාජ්‍යවාදය සහ පකිස්ථානු ධනපති පන්තිය විසින් මීට කලින් කරන ලද අපරාධයන් තුලිනි.

1978-79 පටන් ගෙන දශකයකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ වොෂින්ටනය පකිස්ථානය තුල සහ ඇෆ්ගනිස්ථානය තුල ඉස්ලාමීය මූලධර්මවාදීන් සංවිධානය කොට පුහුනු කොට අවිගැන්වීමට ඉස්ලාමාබාද් පාලනය යොමු කලේ ය. එහි අරමුන වූයේ සෝවියට් සංගමයට එරෙහි ප්‍රතිගාමී සීතල යුද්ධ මෙහෙයුමේ ප්‍රධාන යුද පිටියක් බවට ඇෆ්ගනිස්ථානය පත් කර ගැනීම ය. ඉන් දශක දෙකකට පසු වොෂින්ටනය තමන් පුහුනු කල මෙම කොටස් ම මධ්‍යම ආසියාවේ තෙල් සම්පත් බහුල ප්‍රදේශය තුල එක්සත් ජනපද ආධිපත්‍යය පිහිටුවීමට බාධාවක් ලෙස ගනන් ගත් අතර, දැනට දශකයකටත් වැඩි කාලයක් ගත වී තිබෙන වත්මන් යුද්ධය ආරම්භ කලේ ය. මේ අවස්ථා දෙකේ දී ම පකිස්ථානයේ සහ ඇෆ්ගනිස්ථානයේ ජනයාගේ ජීවිත සහ ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතීන් වොෂින්ටනය විසින් තුට්ටුවකට හෝ ගනන් ගනු ලැබුවේ නැත.

ඉස්ලාමීය මූලධර්මවාදීන් වොෂින්ටනයේ ආක්‍රමනශීලි පන්ති අවශ්‍යතාවයන් සඳහා යොදා ගනු ලැබීමට දිගු ඉතිහාසයක් පවතී. එයට මොහොමඩ් අලි ජින්නාගේ "ඉස්ලාම් ආගම අනතුරේ" යන මෙහෙයුම ද උලේමාවරුන් කන්ඩායම් ඉන්දියාව බෙදීමේ උද්ඝෝෂනයට සහභාගි කර ගැනීම ද දක්වා දිවෙන දීර්ඝ ඉතිහාසයක් පවතී. ජෙනරාල් ෂියා මෙම පිලිවෙල සංස්ථාගත කලේ ය. දක්ෂිනාංශික ඉස්ලාමීය දේශපාලන පක්ෂ, මූලධර්මවාදී සංවිධාන හා සන්නද්ධ කන්ඩායම් ඔහු විසින් පෝෂනය කරන ලදි. පකිස්ථානු මුස්ලිම් ලීගය ද ඇතුලු දේශපාලන සංස්ථාපිතයේ සියලුම කොටස් මීට සම්බන්ධ ය. ජෙනරාල් ෂියාගේ සොහොන අසල දී තමා "ඔහුගේ ව්‍යාපාරය සම්පූර්න කරන" බවට පොරොන්දු වූ නවාස් ෂෙරීෆ්ගේ නායකත්වය දරන පීඑම්එල් සංවිධානය ද "ඉස්ලාමික් සමාජවාදී" පීපීපී සංවිධානය ද යන මේ සියල්ල මෙම අපරාධයට සම්බන්ධව සිටිති.

පකිස්ථානයේ තලිබන් සන්නද්ධ නැගිටීම පෝෂනය වී ඇත්තේ එක්සත් ජනපද නැටෝ ආක්‍රමනික හමුදාවන් විසින් කරනු ලබන භයංකර අපරාධයන්ට එරෙහිව පැන නැගී ඇති පෂ්තුන් ජනවාර්ගික කෝපය තුලිනි. තලිබන් සන්නද්ධ නැගිටීම පෝෂනය වන්නේ ඉඩම් හිමියන්ට එරෙහි සමාජ දුක්ගැනවිලි තුලින් ද පාලක පන්තියේ දූෂනය සහ පකිස්ථානයේ මධ්‍යම ආන්ඩුව විසින් පාලනය කරනු ලබන මෙම ගෝත්‍රික ප්‍රදේශය තුල මහජනතාව මුලුමනින්ම නොතකා හැර දූෂනයට පාත්‍ර කිරීමට එරෙහිව පවත්නා හැඟීම් විසිනි. මෙම තත්වය වනාහි දශක හයක පකිස්තානු "ස්වාධීනත්වය" විසින් මෙම ප්‍රදේශ තුල ඇති කර තිබෙන විපාකයයි.

කම්කරු පන්තිය එක්සත් ජනපද නැටෝ ආක්‍රමන හමුදාව විසින් ඇෆ්ගනිස්ථානය අල්ලා ගැනීමට හා ඇෆ්පැක් යුද්ධයට එරෙහිව මෙම ප්‍රදේශය තුල පැන නැගී ඇති විරෝධය ගසා කෑමට ඉස්ලාමික් මූලධර්මවාදීන්ට සහ හමීඩ් ගුල් වැනි යුද්ධ හමුදා සංස්ථාපිතයේ විශේෂඥයින්ට ඉඩ නොදිය යුතුය.

කම්කරු පන්තිය පකිස්ථානයේ පීඩිතයන්ගේ නායකයා හැටියට ඉස්මත්තට පැමින අත්‍යවශ්‍ය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සහ සමාජවාදී පියවරයන් වන මහ ඉඩම් හිමි අයිතිය අහෝසි කිරීම ද පකිස්ථානයේ ආරක්ෂක රාජ්‍යය අහෝසි කර දැමීම ද සියලු දෙනාට රැකියා සහ මූලික පොදු පහසුකම් තහවුරු කිරීම සඳහා ආර්ථිකයේ ප්‍රධාන

මුදුන් ජනසතු කිරීම ද සමග යුද්ධයට විරුද්ධ ව්‍යාපාරයට සම්බන්ධ කල කල්හි ඉස්ලාමීය මූලධර්මවාදීන්ගේ අනුහස නාටකීයව බිඳ වැටෙනු ඇත.

ඇෆ්පැක් යුද්ධයට එහෙිව කම්කරු පන්තියේ නායකත්වය ලත් ව්‍යාපාරයක් වර්ධනය වීම යුද්ධයට සහ අධිරාජ්‍යවාදයට එරෙහිව බලගතු උත්තේජකයක් යුරෝපය සහ උතුරු ඇමරිකාව තුල පැන නංවා ඇෆ්ගන් ජනයා සහ පකිස්ථානු ජනයා අධිරාජ්‍යවාදී පීඩනයේ හැකිලි බිඳගෙන ඉදිරියට එන දිනය ලං කරනු ඇත.

පකිස්ථානය තුල හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ ශාඛාව ගොඩ නගනු!

පකිස්ථානු කම්කරු පන්තියේ නව විප්ලවවාදී පක්ෂයක් ගොඩනැගීම සඳහා වූ අරගලයේ ඉතා වැදගත් කොටසක් වන්නේ පසුගි දශකය තුල පකිස්ථානු මාවෝවාදීන් සහ පකිස්ථානු කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ ස්ටැලින්වාදීන්ගේ දේශපාලන සහ සංවිධානාත්මක බිඳ වැටීමත් සමග පකිස්ථානය තුල බලපෑමක් අත්පත් කර ගත්තා වූ ව්‍යාජ ට්‍රොට්ස්කිවාදී කන්ඩායම් දේශපාලනිකව සහ න්‍යායිකව හෙලිදරව් කිරීම ය. ස්ටැලින්වාදීන්ගේ බිඳවැටීමට අන් සියල්ලටමත් වඩා හේතුව වූයේ ඔවුන්ගේ දේශපාලන ගුරුවරුන් වූ ක්‍රෙම්ලින් නිලධරය විසින් සෝවියට් සංගමය බිඳ විසුරුවා හැරීම ය. පකිස්ථානු ස්ටැලින්වාදීන්ගේ දේශපාලන බංකොලොත් බවට තව දුරටත් හේතු වූ කරුනු නම් ඇෆ්ගනිස්ථානයේ පීඩීපීඒ පාලන තන්ත්‍රයේ අර්බුදය සහ 1989 දී පකිස්ථානය තුල යලිත් බලයට පැන ගත් පීපීපී සංවිධානය වඩවඩාත් දකුනට හැරීම ය.

දරුනු ලෙස අවස්ථාවාදී වූ, **ද ස්ට්‍රගල්** සහ පකිස්තාන ලේබර් පක්ෂය යන ව්‍යාජ ට්‍රොට්ස්කිවාදී කන්ඩායම් මෙම තතු තුල තුච්ච ක්‍රියාකලාපයක් ඉටු කරමින් කම්කරුවන් ද සමාජවාදී මත දරන තරුනයන් ද සැබෑ ට්‍රොට්ස්කිවාදය වෙත එලඹීම වලක්වා ලූහ. ලෝක සමාජවාදී විප්ලවයේ මූලෝපායඥයා ලෙස සහ ස්ටැලින්වාදයේ අශමනීය සතුරා ලෙස ට්‍රොට්ස්කිගේ කීර්තිය ගසා කන ඔවුහු දක්ෂිනාංශික වෘත්තීය සමිති නිලධරය සහ ධනේශ්වර දේශපාලන සංස්ථාපිතය සමග සම්මුති ගසමින් ට්‍රොට්ස්කි පෙනී සිටි සියලු දේ ට පරිපූර්නව ප්‍රතිවිරුද්ධ ව දීන දක්ෂිනාංශික උපාමාරුවල යෙදී සිටිති.

ජාත්‍යන්තර මාක්ස්වාදී ප්‍රවනතාවයේ (අයිඑම්ටී) පකිස්ථාන ශාඛාව වූ **ද ස්ට්‍රගල්** දශක ගනනාවක් තිස්සේ පකිස්ථාන පාලක පන්තියට අයත් පීපල්ස් පක්ෂයේ (පීපීපී) කථකයා ලෙස ද අත්‍යන්ත කොටසක් ලෙස ද වැඩකර ඇත. 1960 ගනන් වල අවසානයේ එලඹි මහා ජනතා නැගිටීමේ දී කම්කරු පන්තිය ධනේශ්වරයට බද්ධ කිරීමට කටයුතු කල උපකරනය වන පීපීපී පකිස්ථානු කම්කරු පන්තියේ ඓතිහාසික මහා ජනතා පක්ෂය යයි කියාසිටි, ද ස්ට්‍රගල් සංවිධානය දැන් කම්කරුවන් කල යුතුව ඇත්තේ පීපීපී සංවිධානය එහි ආරම්භක "සමාජවාදී" ක්‍රියාමාර්ගයට "ආපසු දිනා ගැනීම සඳහා" සටන් කිරීම යයි කියා සිටී. පකිස්ථානු ජාතිකවාදය සහ "ඉස්ලාමීය සමාජවාදය" යන කුලුනු දෙක මත පදනම් වී ගත් පීපීපී යේ ආරම්භක ක්‍රියාමාර්ගය ඇත්ත වශයෙන් ම දේශපාලන ප්‍රෝඩාවක් විය. පීපීපීයේ ජනතාවාදී දේශපාලනය පිලිබඳව මාක්ස්වාදී ආස්ථානයකින් කෙරෙන විවේචනයක් කම්කරු පන්තියේ දේශපාලන ස්වාධීනත්වය ද ආධිපත්‍යය ද සඳහා කරන අරගලයේ සාරභූත අංගයකි.

ද ස්ට්‍රගල් සංවිධානයේ පර්යාලෝකය එහි තර්කාන්විත ප්‍රතිගාමී නිගමනය කරා ගෙන යමින් එම සංවිධානයේ දෙවැනි ප්‍රමුඛ නායකයා, චෞද්රි මන්සූර් අහමඩ් සහ තවත් දුසිම් ගනනක් එවැන්නෝ (එහි පැරනි නායකයන් ද ඇතුලුව) මෑත දී තම සංවිධානයෙන් බිඳී වෙන් වූයේ ධනේශ්වර පීපීපී පක්ෂයේ ඒජන්තයන් ලෙස වඩාත් විවෘතව වැඩ කිරීමට ඉඩ සලසා ගැනීමට යයි **ද ස්ට්‍රගල්** සංවිධානයේ ප්‍රකාශයක්ම පිලිගනී. **ද ස්ට්‍රගල්** සහ අයිඑම්ටී සංවිධානය 2002 සිට 2008 දක්වා අවුරුදු 6ක් ජාතික රාජ්‍ය සභාවේ පීපීපී නියෝජිතයා ව සිටි මන්සූර් අහමඩ් "පකිස්ථානයේ මාක්ස්වාදී මන්ත්‍රීවරයා යයි" හුවා දක්වයි. පීපීපී පක්ෂයේ "මහජන ලේකම් මන්ඩලයේ" සහ පීපීපී සංවිධානයේ වෘත්තීය සමිති පෙරමුනේ ප්‍රධානියා ලෙස ඔහුව නම් කරනු ලැබීමෙන් පසු දැන් **ද ස්ට්‍රගල්** සංවිධානය ඔහු සර්දාරිගේ මැරවරයෙකු ලෙස හෙලා දකී. දූන් ආන්ඩුවේ පුද්ගලීකරන වැඩපිලිවෙලේ ප්‍රධානතම කථකයා ලෙස මතු වී සිටින මන්සූර් තම සංවිධානයේ ප්‍රධාන පෙලේ සාමාජිකයෙක් ව සිටිය දී ම 2008 ජූනි මාසයේ පීටීසීඑල් කම්කරුවන්ගේ සටන්කාමී ස්ට්‍රයිකය නිර්ලජ්ජිතව පාවා දුන් බව **ද ස්ට්‍රගල්** පිලිගනී. එම වැඩ වර්ජනය කඩාකප්පල් කිරීමට ක්‍රියා කරද්දී **ද ස්ට්‍රගල්** සංවිධානය ඔහුගේ ක්‍රියාකලාපය පිලිබඳව ප්‍රසිද්ධ විවේචනයක් කලේ නැත. ඊට හේතුව නම් පීපීපී නිලධරය තුල ප්‍රධාන තැනක් මන්සූර්ට ලබා ගැනීමටත් එසේ කරමින් ම ඔහු තම සංවිධානය තුල රඳවා තබා ගැනීමටත් ද ස්ට්‍රගල් සංවිධානය හා අයිඑම්ටී සංවිධානය ඒ වන විට වැඩ කරමින් සිටි නිසා ය. **ද ස්ට්‍රගල්** සංවිධානය පකිස්ථානයේ පාලක පක්ෂය සමග පවත්වා ගෙන යන තුච්ඡ දක්ෂිනාංශික සම්බන්ධතාවයන් එවන් ය.

පකිස්ථාන ලේබර් පක්ෂය ජාත්‍යන්තර පැබ්ලෝවාදී සංවිධානය තුල ස්ථිර නිරීක්ෂක තත්වයක් දරයි. එය පැනනැංගේ 1990 ගනන්වල ආරම්භයේ දී **ද ස්ට්‍රගල්** සංවිධානයෙන් බිඳී යාමෙනි. එය ධනේශ්වර දේශපාලන සංස්ථාපිතයේ අංශවලට ද වෘත්තීය සමිතිවලට ද එන්ජීඕ සංවිධානවලට ද වර්ල්ඩ් සෝෂල් ෆෝරම් සංවිධානයට ද නතු වී පවතී. ට්‍රොට්ස්කිවාදය කෙරේ නාමික සහයෝගයක් පවා පවත්වාගෙන යාම පකිස්තාන ධනේශ්වර සංස්ථාපිතයේ දේශපාලනය තුල තමන් කරගෙන යන්නා වූ උපාමාරුවලට බාධාවක් ලෙස එල්පීපී ය සලකයි. එහෙයින් එය තමන්ව ට්‍රොට්ස්කිවාදී පක්ෂයක් කියා හඳුන්වා ගන්නේ වත් නැත.

මුෂාරෆ් 2007 පැන වූ හදිසි තත්වය අවස්ථාවේ දී බෙනාසීර් භූතෝ සමග මිත්‍ර සාකච්ඡාවක් පැවැත් වූ බවත් මුෂාරෆ් විරෝධී සන්ධානයක නායකත්වය ගන්නා ලෙස ඇය ගෙන් ඉල්ලා සිටි බවත් එය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා කම්කරු පන්තියේ සහයෝගය දිනා ගත යුතු බවත් කියමින් එල්පීපී සංවිධානයේ ප්‍රධාන නායක සරුක් තාරික් පූච්චානම් දෙඩවී ය. ඉන් ඉක්බිති එල්පීපී සංවිධානය සමස්ත පක්ෂ ප්‍රජාතන්ත්‍ර ව්‍යාපාරය නම් සන්ධානයට (ඒපීඩීඑම්) ඇතුලත් විය. එය වනාහී දක්ෂිනාංශික මූලධර්මවාදී ජමාට් ඉස්ලාම්, ඉම්රාන් ඛාන්ගේ පීටීඅයි සහ විවිධ සින්දි, බලුකි සහ සරයිකි ජාතිකවාදී පක්ෂ ඇතුලත් කර ගත් පෙරමුනකි. එකල එම පෙරමුන මැතිවරනය වර්ජනය කරමින් සිටියේ ය. එල්පීපී සංවිධානය පකිස්ථානයේ නීතිඥවරුන්ගේ ව්‍යාපාරය නංවාලීමේ දී මූලිකත්වයක් ගත්තේ ය.

ද ස්ට්‍රගල්, එල්පීපී සහ තවත් කුඩා කන්ඩායම් ගනනාවක් ම පැබ්ලෝවාදී දියකර හැරීමේ ප්‍රවනතාවයේ පෝතකයෝ ය. පැබ්ලෝවාදය යනු දෙවෙනි ලෝක යුද්ධයෙන් පසු සමයේ ධනවාදය පුනස්ථාපනය කෙරෙන තතු තුල හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ පැන නැගුනු දියකර හැරීම් ප්‍රවනතාව (දෙවෙනි ලෝක යුද්ධයෙන් ක්ෂනික ඉක්බිත්තේ හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ලේකම් ව සිටි මයිකල් පැබ්ලෝ සහ ඔහුගේ ප්‍රධාන ගෝලයා වූ අර්නස්ට් මැන්ඩෙල් එම ප්‍රවනතාවයේ නායකයෝ වූහ.) ය යි.

දෙවන ලෝක යුද්ධයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සෝවියට් ස්ටැලින්වාදී නිලධරය ශක්තිමත් වීම ගැන සහ ධනේශ්වරයේ සමකාලීන ප්‍රසාරනය තුල කම්කරු පන්තියේ සමහර ද්‍රව්‍යමය වාසි දිනා ගැනීමට සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඉදිරිපත් වීම ගැන ආවේගශීලි

ප්‍රතිචාරයක් දක් වූ පැබ්ලෝවාදියෝ ට්‍රොට්ස්කිගේ විප්ලවවාදී පර්යාලෝකයන් යල් පැන ගොස් ඇතැ යි නිගමනය කලහ. පැබ්ලෝ කෙලින් ම කියා සිටියේ හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ නායකත්වය යටතේ කම්කරු පන්තිය යලි ප්‍රතිසංවිධානය කිරීම වනාහි සමාජවාදය සඳහා අරගලය විසින් අත්පත් කර ගත හැකි වූ "විවිධ ස්වරූපයන් අතුරෙන් අඩුවෙන් ම සිදු වීමට ඉඩ ඇති විකල්පය" බව ය. ඒ වෙනුවට ස්ටැලින්වාදී නිලධරය සහ අනෙකුත් සතුරු පන්ති බලවේගයන් අධිරාජ්‍යවාදයේ පීඩනය යටතේ උඩින් කරන ලද බලපෑම තුල සහ කම්කරු පන්තිය විසින් ධනේශ්වර දේපල අත්පත් කර ගැනීමට යටින් කරන බලපෑම තුල "ශතවර්ෂ ගනනාවක විකෘති කම්කරු රාජ්‍යයන් පැන නගිනු ඇත"යි පැබ්ලෝවාදියෝ කියා සිටියහ.

ස්ටැලින්වාදී සහ සමාජ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂ මෙන්ම සුලු ධනේශ්වර ජාතිකවාදී ව්‍යාපාර සහ රැඩිකල් ව්‍යාපාර පැබ්ලෝවාදීන් විසින් දක්නා ලද්දේ කම්කරු පන්තිය විප්ලවවාදී ලෙස බලමුලු ගැන්වීමට දේශපාලන බාධාවන් හැටියට නො ව සමාජවාදය සාක්ෂාත් කර ගැනීමේ විකල්ප උපකරන ලෙසය. එහෙයින් ඔවුන්ට ප්‍රශ්නය වූයේ එම සංවිධානයන් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ස්වාධීන පර්යාලෝකයේ සතුරන් යයි හෙලිදරව් කොට ඒවා පරාජය කිරීම නො වේ. ඔවුන් කියා සිටියේ හතර වන ජාත්‍යන්තරය කම්කරු පන්තියේ සහ ජාතික ව්‍යාපාරයන්ගේ පවත්නා නායකත්වයන් මතට බලපෑම් ගෙන එන කන්ඩායමක් ලෙස හැඩ ගස්සා ගැනීම කල යුතුව ඇතැයි කියා ය. පැබ්ලෝවාදීහු ස්ටැලින්වාදීන්ට සහ ධනේශ්වර ජාතිකවාදීන්ට ඓතිහාසික ප්‍රගතිශීලි භූමිකාවක් පවරා දෙමින් ඔවුන්ගේ ප්‍රතිවිප්ලවවාදී ස්වභාවය පිලිබඳව ට්‍රොට්ස්කි කල අවධාරනය ප්‍රතික්ෂේප කලෝ ය. ඔවුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද "ජනතා ව්‍යාපාරය තුලට ඒකාග්‍ර වී ගැනීමේ" පර්යාලෝකයට අනුව ඔවුහු පවත්නා ට්‍රොට්ස්කිවාදී පක්ෂ දේශපාලනිකව සහ සංවිධානාත්මකව බිඳ දැමීමට පටන් ගත්හ.

ට්‍රොට්ස්කිවාදී පක්ෂ ප්‍රතිවිප්ලවවාදී කම්කරු නිලධරයන්ගේ සහ ධනේශ්වර පර්යායේ ද්විතීයික ආධාරකවල වල්ගා බවට පරිවර්තනය කිරීමේ මෙම පර්යාලෝකයේ විපාක වැඩි කලක් යන්නට පෙර දකුනු ආසියාවේ දේශපාලන සිද්ධීන් තුල ප්‍රකාශිත වන්නට පටන් ගති. පැබ්ලෝවාදී ගුරුහරුකම් හා මෙහෙයුම් අනුව ලංකා සමසමාජ පක්ෂය (ලසසප) සිංහල ජාත්‍යොත්තමවාදයට අනුගත වී වෘත්තීය සමිති සහ පාර්ලිමේන්තුවාදී අවස්ථාවාදය වැලඳ ගනිමින් නො නවතින විප්ලවය අතහැර දමා 1964 දී බන්ඩාරනායක මැතිනිය සහ ඇයගේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය නායකත්වය දුන් ධනේශ්වර හවුලට ඇතුලු වී ගත්තේ ය.

සැබෑ ට්‍රොට්ස්කිවාදීන් පැබ්ලෝවාදීන්ට එරෙහිව බලමුලු ගැන්වීම සඳහා 1953 දී හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව (ජාකො) පිහිටුවන ලදි. ඉන්පසු කාලපරිච්ඡේදයේ දී ජාකො ට්‍රොට්ස්කිවාදය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා ද වර්ධනය කිරීම සඳහා ද අප්‍රතිහත අරගලයක් ගෙන ගියේ ය. ජාත්‍යන්තර කමිටුව ලෝකය පුරාම කම්කරු පන්ති අරගලයන් වාර්තා කිරීමට ද ඒකාබද්ධ කිරීමට ද දේශපාලන නායකත්වය සම්පාදනය කිරීමට ද තම දේශපාලන අවිය ලෙස *ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය* නිර්මානය කර ඇත. මාක්ස්වාදී සහ ට්‍රොට්ස්කිවාදී මූලධර්මයන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා දශක ගනනාවක් තිස්සේ කරන ලද අරගලයෙන් උකහාගත් දැවැන්ත දේශපාලන අත්දැකීම තුලින් තමන් තුලට ගැබ් කර ගෙන සිටි ජාත්‍යන්තර කමිටුව ලෝකය පුරාම කම්කරු පන්තිය විසින් සිය අරගලයන් දැනුවත් ව ඒකාග්‍ර කරගෙන ජරපත් ධනේශ්වර පද්ධතිය පෙරලා දැමිය යුතුය යන අවශ්‍යතාවය ය.

මාක්සිස්ට් වොයිස් (මාක්ස්වාදී හඬ) හි කේන්ද්‍රීය කර්තව්‍යය වන්නේ කම්කරු පන්තියේ මහා ස්වයංසිද්ධ අරගලයන් තුලට මැදිහත්ව ස්ටැලින්වාදීන්, අවස්ථාවාදීන් සහ වෘත්තීය සමිති නිලධරයට එරෙහිව සටන් වැද ඔවුන් දේශපාලනිකව පරාජය කොට කම්කරුවන් පැහැදිලි විප්ලවවාදී ක්‍රියාමාර්ගයකින් සහ පර්යාලෝකයකින් සන්නද්ධ කිරීමට සමත් ට්‍රොට්ස්කිවාදී කම්කරු පන්ති පෙරටු බලඇනියක් එනම් හතරවන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ පකිස්ථානු ශාකාව ගොඩනැගීම ය.

මාක්සිස්ට් වොයිස් සංවිධානය පැන නැංගේ 2001 දී අයිඑම්ටී - ද ස්ට්‍රගල් අවස්ථාවාදීන්ගෙන් බිඳී වෙන්වීමකිනි. මෙම බිඳී වෙන්වීමට එම නායකත්වය විසින් කම්කරු පන්තිය ධනේශ්වර පීපීපී පක්ෂයට ගැටගැසීමට ද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මධ්‍යගතවාදය නිරන්තරව උල්ලංඝනය කිරීමට ද අවස්ථාවාදී සංවිධානාත්මක භාවිතයන් පවත්වා ගෙන යාමට එරෙහිවය. එපමනක් නොව ඇමරිකා එක්සත් ජනපදය ඇෆ්ගනිස්ථානය ආක්‍රමනය කිරීම අහඹු සිද්ධියක් යයි ද එක්සත් ජනපදය මධ්‍යම ආසියාවට කරන මූලෝපායික කඩාවැදීම මත එය පදනම්ව නැතැයි ද කරන ලද සැහැල්ලු මනසින්යුතු කියාපෑමට අප දැක්වූ විරුද්ධත්වය හේතු කොට ගෙන ය. ඉක්බිතිව මාක්සිස්ට් වොයිස් *ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවිය* තුලින් හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව හා සම්බන්ධ විය. එය *ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ* ජාත්‍යන්තරවාදී පර්යාලෝකයට ද දේශපාලන ප්‍රශ්නවලට එය දක් වූ ප්‍රතිපත්තියානුකූල ප්‍රවිෂ්ටයට ද ඇමරිකානු කම්කරුවන් ද ඇතුලු මුලුමහත් කම්කරු පන්තිය කෙරේ එය දක් වූ විප්ලවවාදී යොමුවට ද ඉක්මනින්ම ආකර්ෂනය විය. අවුරුදු ගනනාවක් තුල පවත්වා ගෙන ගිය සාකච්ඡාවක් තුල දී අපි අවස්ථාවාදයට එරෙහිව සහ මාක්ස්වාදය සඳහා වූ දිගුකාලීන අරගලයේ තීරක වැදගත්කම ද එම අරගලයේ පාඩම් පකිස්ථානයේ කම්කරුවන් තුලට ගෙන ඒමේ අවශ්‍යතාවය ද එන්න එන්නම වැඩි වැඩියෙන් ඒත්තු ගතිමු. ජාත්‍යන්තර කමිටුවේ මගපෙන්වීම යටතේ නො නවතින විප්ලවයේ ක්‍රියාමාර්ගය වර්ධනය කිරීමට ශ්‍රී ලංකාවේ විප්ලවවාදී කොමියුනිස්ට් සංගමය ද සමාජවාදී සමානතා පක්ෂය ද කර ගෙන යන්නා වූ අරගලය මෙහිදී විශේෂයෙන්ම අදාල ය.

1938 දී හතර වන ජාත්‍යන්තරය පිහිටුවාලීම ට සුභ පැතූ ලියොන් ට්‍රොට්ස්කි විප්ලවවාදී කම්කරු පන්ති නායකත්වයේ අර්බුදය විසඳලීමේ වාහනය ලෙස එහි ඓතිහාසික අර්ථභාරය අවධාරනය කලේ ය. ට්‍රොට්ස්කි මෙසේ ප්‍රකාශ කලේ යඃ "අපි වෙනත් පක්ෂයක් බඳු පක්ෂයක් නො වෙමු. .... අපගේ අරමුන වන්නේ සමාජවාදී විප්ලවය මගින්, වැඩ කරන ජනතාව සහ සූරාකනු ලබන ජනතාව මුලුමනින්ම ද්‍රව්‍යමය සහ ආධ්‍යාත්මිකව විමුක්ත කර ගැනීම යි. අප හැර අන් කවරෙකු හෝ එය සූදානම් කරනු නැත. එය මෙහෙයවනු නැත."

මාක්සිස්ට් වොයිස්හි පාඨකයින්ගෙන් ද පකිස්තානය තුල සිටින්නා වූ *ලෝක සමාජවාදී වෙබ් අඩවියේ* සියලුම පාඨකයන් ගෙන් ද අප උදක් ම ඉල්ලා සිටින්නේ මෙම ප්‍රකාශය අධ්‍යයනය කරන ලෙස ද අපගේ සාමාජිකයන් ලෙස එකතු වී හතර වන ජාත්‍යන්තරයේ ජාත්‍යන්තර කමිටුව ගොඩනැගීමේ අරගලයට සහභාගි වන ලෙස ද වේ.

බලන්නඃ